

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Žaloba podaná Iride SpA a Iride Energia SpA (ďalej len „žalobkyne“) sa týka rozhodnutia z 8. novembra 2006, ktorým Komisia uzavrela konanie začaté podľa článku 88 ods. 2 ES na preskúmanie zlučiteľnosti s právom Spoločenstva náhrady, ktorú Taliansko zamýšľa priznať AEM Torino na pokrytie nenávratných nákladov v sektore energie ⁽¹⁾.

Žalobkyne žiadajú Súd prvého stupňa Európskych spoločenstiev, aby zrušil rozhodnutie v časti, v ktorej označuje za štátnu pomoc opatrenia na uhradenie nenávratných nákladov AEM Torino, ktoré vznikli v priebehu procesu liberalizácie sektora energie a v časti, v ktorej zastavuje plnenie pomoci dovtedy, kým Taliansko neposkytne Komisii dôkaz, že AEM Torino nevyužívala predchádzajúcu pomoc, ktorá bola vyhlásená za nezákonnú a nezlučiteľnú rozhodnutím 2003/193/ES týkajúcim sa oslobodenia bývalých municipalizovaných podnikov od dane (ďalej len „rozhodnutie o oslobodení od dane“) alebo dôkaz, že AEM Torino uhradila spolu s úrokmi predchádzajúcu pomoc získanú v rámci už citovaného režimu.

Žaloba je založená osobitne na týchto hlavných dôvodoch:

- a) predmetné opatrenie nie je štátnou pomocou, pretože nebolo financované prostredníctvom použitia štátnych zdrojov a neudeľuje bezplatnú výhodu nadobúdateľom;
- b) rozsudok Deggendorf ⁽²⁾ nemožno v tejto veci uplatniť. Komisia najmä nepreukázala existenciu predpokladov (a obzvlášť existenciu prípadného kumulovaného účinku predchádzajúcich opatrení s novými opatreniami), ktoré podľa zásad vyplývajúcich zo samotného rozsudku musia existovať na to, aby bolo možné zastaviť poskytovanie opatrenia. Komisia konkrétne nevysvetlila, ako môžu byť určené kumulované účinky s pomocami, ktoré sú predmetom rozhodnutia o oslobodení od dane s opatreniami, ako sú *stranded costs* (uviaznuté náklady), ktoré slúžia výlučne na vyrovnanie, a ďalej s účinkami, ktoré zaniknú v minulosti, umožňujúc tak amortizáciu nákladov vzniknutých v období upravovaného trhu podľa vzoru toho, čo by podniky urobili, keby nedošlo k liberalizácii sektora predtým, než uvedené náklady budú úplne amortizované.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 366, 21.12.2006, s. 62.

⁽²⁾ Rozsudok TwD/Komisia, C-355/95 (Zb. 1997, s. I-2549).

Žaloba podaná 7. februára 2007 – US Steel Košice/Komisia

(Vec T-27/07)

(2007/C 69/54)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobca: US Steel Košice s. r. o. (Košice, Slovensko) (v zastúpení: E. Vermulst, advokát, a C. Thomas, solicitor)

Žalovaná: Komisia Európskych spoločenstiev

Návrhy žalobcu

- zrušiť rozhodnutie Komisie z 29. novembra 2006 o národnom alokačnom pláne na rozdelenie kvót emisií skleníkových plynov, oznámenom Slovenskom v súlade so smernicou 2003/87/ES Európskeho parlamentu a Rady,
- zaviazať Komisiu na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Žalobca navrhuje zrušenie rozhodnutia Komisie z 29. novembra 2006 o národnom alokačnom pláne na rozdelenie kvót emisií skleníkových plynov na obdobie rokov 2008 – 2012, oznámenom Slovenskom v súlade so smernicou 2003/87/ES ⁽¹⁾.

Na podporu svojho návrhu žalobca po prvé uvádza, že napadnuté rozhodnutie porušuje článok 4 bod 2 písm. a) prílohy XIV Aktu o pristúpení z roku 2003 ⁽²⁾ v tom, že nesprávne uvádza, že podmienky v tomto ustanovení sú nezávislými záväzkami uplatňujúcimi sa do roku 2009 bez ohľadu na to, či Slovensko bude pokračovať v udeľovaní daňového oslobodenia žalobcovi, ktoré Slovensko môže u žalobcu uplatňovať do konca rozpočtového roku 2009 bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia článkov 87 a 88 ES. Žalobca uvádza, že v súlade s tým, rozhodnutie tiež odporuje kritériu 4 prílohy III smernice 2003/87/ES, ktoré ustanovuje, že národný alokačný plán by mal byť v súlade s inými právnymi a politickými nástrojmi Spoločenstva.

Po druhé žalobca uvádza, že napadnuté rozhodnutie porušuje zásadu ochrany legitímnych očakávaní, keď Komisia pri niekoľkých príležitostiach vyvolala u žalobcu očakávanie, že uplatňovanie výrobných obmedzení uvádzaných v článku 4 bod 2 písm. a) prílohy XIV Aktu o pristúpení bude ukončené, keď už žalobca nebude požívať daňové oslobodenia.

Po tretie žalobca uvádza, že napadnuté rozhodnutie je nezákonné, pretože namiesto vykonávania svojich obmedzených funkcií podľa článku 9 ods. 3 smernice 2003/87/ES, Komisia vykonala úplne nezávislý výpočet príslušných celkových emisií na Slovensku a uložila tento výpočet Slovenskej republike. Tým si Komisia uzurpovala právomoc členských štátov podľa článkov 9 a 11 smernice 2003/87/ES.

Po štvrté žalobca uvádza, že napadnuté rozhodnutie je nezákonné, keďže sa zakladá na prísnom matematickom prepočte, ktorý bol stanovený bez verejného prekonzultovania a ktorý ignoruje známe faktory ovplyvňujúce emisie špecifické pre Slovensko v období rokov 2008 – 2012. Žalobca konštatuje, že tento prístup porušuje článok 9 ods. 1 a článok 11 ods. 2 smernice 2003/87/ES, kritériá 1, 2 a 3 prílohy III uvedenej smernice, ako aj zásadu ochrany legitímnych očakávaní. Žalobca uvádza, že v rozsahu v akom mala Komisia akúkoľvek mieru posúdenia, dopustila sa zjavnej chyby v posúdení.

Nakoniec žalobca uvádza, že napadnuté rozhodnutie je postihnuté zneužitím právomocí, keďže bolo odôvodnené snahou o dosiahnutie nedostatku kvót v záujme vyhnúť ceny kvót nahor.

(¹) Smernica 2003/87/ES Európskeho parlamentu a Rady z 13. októbra 2003, o vytvorení systému obchodovania s emisnými kvótami skleníkových plynov v spoločenstve, a ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 96/61/ES (Ú. v. EÚ L 275, 2003, s. 32; Mim. vyd. 15/07, s. 631).

(²) Akt o podmienkach prístúpenia Českej republiky, Estónskej republiky, Cyperskej republiky, Lotyšskej republiky, Litovskej republiky, Maďarskej republiky, Maltskej republiky, Poľskej republiky, Slovenskej republiky a Slovenskej republiky a o úpravách zmlúv, na ktorých je založená Európska únia (Ú. v. EÚ L 236, 2003, s. 33).

Žaloba podaná 7. februára 2007 – Fels-Werke a i./Komisia

(Vec T-28/07)

(2007/C 69/55)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobcovia: Fels-Werke GmbH (Goslar, Nemecko), Saint-Gobain Glass Deutschland GmbH (Aachen, Nemecko) a Spenner Zement GmbH & Co. KG (Erwitte, Nemecko) (v zastúpení: H. Posser a S. Altenschmidt, advokáti)

Žalovaná: Komisia Európskych spoločenstiev

Návrhy žalobcov

- zrušiť článok 1 ods. 2 rozhodnutia Komisie z 29. novembra 2006 o národnom alokačnom pláne pridelovania emisných kvót skleníkových plynov, ktoré oznámilo Nemecko v súlade so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2003/87/ES (číslo dokumentu neuverejnené) v rozsahu, v ktorom prehlasuje alokačné záruky z prvého obdobia obchodovania, ktoré sú uvedené v kapitole 6.2 národného alokačného plánu Nemecka pod názvom „Dodatočné nové zariadenia podľa § 11 ZuG 2007“ a „Zariadenia podľa § 8 ZuG 2007“, za nezlučiteľné so smernicou 2003/87/ES,
- zrušiť článok 2 ods. 2 tohto rozhodnutia v rozsahu, v ktorom ukladá Spolkovej republike Nemecko podmienky pre použitie alokačných záruk z prvého obdobia obchodovania, ktoré sú uvedené v kapitole 6.2 národného alokačného plánu Nemecka pod názvom „Dodatočné nové zariadenia podľa § 11 ZuG 2007“ a „Zariadenia podľa § 8 ZuG 2007“ a nariaďuje použiť rovnaký faktor, ktorý musí byť splnený, ako pre ostatné existujúce zariadenia,
- zaviazat Komisiu na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Žalobcovia napadajú rozhodnutie Komisie z 29. novembra 2006 o národnom alokačnom pláne pridelovania emisných kvót skleníkových plynov, ktoré oznámilo Nemecko v súlade so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2003/87/ES. V tomto rozhodnutí Komisia napadá niektoré aspekty národného alokačného plánu Nemecka z dôvodu nezlučiteľnosti s prílohou III smernice 2003/87/ES (¹).

Žalobcovia, ktorí prevádzkujú zariadenia podliehajúce obchodovaniu s emisiami, tvrdia, že sa ich napadnuté rozhodnutie týka priamo a osobne.

Žalobcovia uvádzajú na odôvodnenie žaloby štyri žalobné dôvody:

Po prvé uvádzajú, že žalovaná 29. novembra 2006 už nebola oprávnená zamietnuť národný alokačný plán, pretože lehota stanovená pre to v článku 9 ods. 3 smernice 2003/87/ES už uplynula.

Okrem toho žalobcovia vytýkajú z hmotnoprávneho hľadiska nesprávne použitie článku 9 ods. 3 v spojení s kritériami prílohy III smernice 2003/87/ES. Podľa nich alokačné záruky pre nové zariadenia, ktoré Komisia kritizuje, nie sú štátne pomoci v zmysle článku 87 ods. 1 ES. Príslušné zariadenia nie sú ani neprávom zvýhodnené.